

04.12.2025

I henhold til § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1) Hvilke konkrete initiativer har Naalakkersuisut iværksat med henblik på at muliggøre, at man kan gennemføre en studentereksamen (GUX) udelukkende på grønlandsk?**
- 2) Hvornår forventes det, at det bliver muligt at gennemføre en fuldt ud grønlandsksproget studentereksamen i Grønland?**
- 3) Hvilke konkrete mål har Naalakkersuisut for at udvikle grønlandsksprogede forskningsmaterialer?**
- 4) Hvordan forestiller Naalakkersuisut sig, at man vil udvikle undervisningsmaterialer i folkeskolen, som er tilpasset vores sprog?**
 - A) Forestiller Naalakkersuisut sig, at dialekterne – tunumiusut og avanersuarmiusut – vil kunne indgå som undervisningsmateriale i folkeskolen?**

(Medlem af Inatsisartut Nivi Rosing, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Vores sprog i Grønland er noget, vi som grønlændere med stolthed har brugt gennem generationer. Det afspejler vores identitet, er tilpasset vores livsvilkår og vores forståelse af naturen. Derfor finder jeg det bekymrende, at vi i år 2025 endnu ikke har mulighed for at gennemføre en fuld studentereksamen på grønlandsk.

I Selvstyreloven er det fastslået, at grønlandsk er det officielle sprog. Alligevel falder antallet af personer, der taler grønlandsk som førstesprog, hvert eneste år. Det tal bør vendes, så flere år for år taler vores sprog. Hvis vi ønsker, at sproget skal bestå og gives videre til kommende generationer, må det som minimum kunne anvendes i uddannelsessystemet. Derfor håber jeg, at Naalakkersuisut arbejder målrettet og detaljeret med at styrke mulighederne for uddannelse på grønlandsk.

I folkeskolen stammer langt størstedelen af undervisningsmaterialerne fra Danmark og er præget af dansk kultur og verdensforståelse – blot oversat til grønlandsk.

Hvis børn i Grønland skal have de bedste betingelser for læring, må undervisningsmaterialerne tage udgangspunkt i vores omgivelser, vores kultur og vores natur. Ikke mindst bør dialekterne tunumuisut og avanersuarmiusut bruges som ressource i folkeskolen for at sikre, at de bevares. Børn lærer bedst på deres eget sprog, og de skal kunne spejle sig selv i det undervisningsmateriale, de møder.

Derfor ønsker jeg at få klarlagt, hvilke konkrete initiativer Naalakkersuisut har iværksat for at udvikle og opdatere undervisningsmaterialer i folkeskolen, herunder hvordan der arbejdes med at tilpasse materialerne til vores sproglige og kulturelle virkelighed.

Jeg søger om at modtage svar inden for 10 arbejdsdage.